

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 3T/94/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7716010332
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Harmóci
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2019:7716010332.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, senát v zložení z predsedu senátu JUDr. Slavomíra Harmóciho a prísediacich Dariny Valuškovvej a Jozefa Čabáka, na hlavnom pojednávaní dňa 25.6.2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

KV.u z n á v a s a v i n n ý m

- zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.,

p r e t o , ž e

v presne nezistenom čase najmenej od mesiaca máj 2015 do 1.4.2016 v rodinnom dome vo S. okr. Michalovce, v čase vzájomného spolužitia opakovane najmä psychicky ubližoval svojej manželke I. a dcéram Z.m a to tým spôsobom, že ich sústavne ponižoval, pohrdavo s nimi zaobchádzal, znevažoval, pri opakovaných výbuchoch zlosti im vulgárne nadával. Svojím sústavným ponižovaním a pohrdaním spôsobil u manželky zníženie psychickej a fyzickej výkonnosti, narušenie integrity osobnosti, poklesu sebavedomia, sebahodnotenia, k pocitom menejcennosti a k úvahám o vlastnej smrti, čo malo za následok potrebu odbornej psychiatrickej liečby a u dcér Z. spôsobil ohrozenie vývinu ich osobnosti a u mladšej V. spôsobil desivú snovú produkciu, strach a obavy,

t e d a

- týral blízke osoby spôsobujúc im fyzické utrpenie bitím, údermi, pohrdavým zaobchádzaním a vyvolávaním strachu a stresu,

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním sa obžalovaného počas skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. súd ukladá obžalovanému primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej I. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydlia.

Podľa § 73 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. súd ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Tr. zák. ochranné protialkoholické liečenie sa vykoná ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 15.7.2016 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Michalovce obžalobu na G. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný G. vykonal vyhlásenie v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. o tom, že je nevinný. Zároveň vo svojej výpovedi uviedol, že problémy v rodine začali vtedy, keď jeho dcéra Z. si našla priateľa Róma s čím nebol spokojný, ani jeho manželka. Z tohto dôvodu sa začali hádky, kde následne mala Z. osobné problémy a chcela spáchať samovraždu. Obžalovaný poprel, aby manželke a dcéram fyzicky ubližoval. Rovnako poprel, aby sa k týmto správal tak, ako je to uvedené v obžalobe. Manželke a dcéram sa nevyhrážal ich zabitím a ak to aj niekedy povedal, nikdy to nemyslel vážne. K sexuálnemu zneužívaniu manželky dodal, že túto nezneužíval a vždy mal sex s manželkou s jej súhlasom. Na manželku a deti kričal iba vtedy, ak mal na to dôvod, napríklad keď ho nepočúvali, alebo plynuli elektrinou. Obžalovaný pripustil, že manželku často kontaktoval telefonicky počas vykonávaných aktivačných prác, avšak nebolo to zo žiarlivosti. V závere výpovede obžalovaný uviedol, že nepociťuje problém s pitím alkoholu, kde aj sám sa podrobil protialkoholickému liečeniu, ktoré však ukončil predčasne na vlastnú žiadosť nakoľko sám usúdil, že takéto liečenie nepotrebuje. Dodal, že v súčasnosti za ním do väzby chodieval tak jeho manželka ako aj jeho dcéry.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa I. ktorá uviedla, že problémy v ich rodine sa začali vtedy, keď si ich dcéra Z. vzala tabletky a pokúsila o samovraždu. V tomto období si našla priateľa Róma s čím ako rodičia nesúhlasili. Z tohto dôvodu vznikali hádky a následne sa Z. odsťahovala za svojím priateľom. Medzitým, dvakrát vykradla ich spoločnú domácnosť a keď sa dozvedela, že ju priateľ podviedol, celú situáciu riešila pokusom o samovraždu. Obžalovaný ju počas aktivačných prác neustále kontroloval telefonicky nakoľko žiaril a myslel si, že je s nejakým chlapom. Tento je chorobne žiarlivý a vytýka jej aj to, keď sa s niekým iba rozpráva, alebo niekoho náhodou stretne. Má tiež problém s pitím alkoholu, kde pije v podstate stále od ich zoznámenia, pričom svedkyňa ho triezveho ešte nevidela. Pri svojich návštevách psychiatricky MX.úto požiadala o lieky pre obžalovaného v súvislosti s pitím alkoholu, kde tieto mu tajne podávala a pri ich užívaní obžalovaný bol tento kľudnejší a jeho správanie dobré. Keď ich prestal užívať jeho správanie sa znova zhoršilo. Manžel ju neustále kontroloval aj doma, kde sa stávalo aj to, že im vypínal elektrinu a neustále ich riadil, čo a ako majú urobiť a následne sa z nich vysmieval. Jeho vyhrážky spočiatku u svedkyne vzbudzovali obavu o jej život a zdravie, avšak časom si na ne zvykla. Napokon kvôli vyhrážkam bola nútená sa s dcérami odsťahovať a to najmä preto, že ich mladšia dcéra V. mala v snoch predstavy, že svojho otca podreže. Bolo to kvôli jeho správaniu, keďže v podstate vždy a všade hľadal chyby ktoré im vytýkal, nadával na nich, pričom mu vždy všetko vadilo. Po odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti sa situácia v rodine ukludnila. Pri návšteve manžela - obžalovaného vo väzbe jej tento prisľúbil, že sa zmení a ak by bol prepustený z väzby na slobodu, vzala by ho naspäť k sebe do garsónky kde býva. V závere výpovede dodala, že po predchádzajúcom súdnom konaní sa manžel vôbec nezmenil a správal sa stále rovnako, nakoľko si myslel, že psychické týranie nie je možné preukázať. Sama jeho správanie pokladá za psychické týranie, nakoľko sa jej vyhráža, nadáva jej, podozrieva ju a žiarli na ňu. Kvôli jeho správaniu bola nútená sa s dcérami odsťahovať, keďže bolo veľmi ťažké čakať doma na príchod manžela s tým, že tento bude znova vykrikovať a všetko mu bude vadiť. Keďže chceli mať v rodine pokoj museli to riešiť odsťahovaním.

Bola tiež vypočutá svedkyňa V. ktorá uviedla, že spolužitie s otcom - obžalovaným bolo ťažké, nakoľko keď bol opitý robil „cirkusy“ a to tri až štyrikrát do týždňa. Otec si vždy niečo hľadal, čo mu vadilo a vždy do niekoho „zapáral“ a niečo mu vyčítal. Robil to po celý čas až kým nezaspal, kde kričal na každého. Fyzicky však nikoho nebil. Po odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti sa žije v rodine lepšie, pričom sa zlepšili aj životné podmienky ktoré boli v Slemenciach veľmi zlé. Svedkyňa pripustila, že ak by bol otec prepustený z väzby, mal by sa vrátiť do spoločnej domácnosti, avšak nie je si istá, či sa tento skutočne zmenil. K svojím desivým snom v súvislosti s otcom uviedla, že takéto sny v ktorých mu ubližovala mala už dávnejšie a tieto boli zrejme z toho, ako sa tento k nim neustále správal. Strach z otca však nemala, avšak jeho správanie jej vadilo.

Pred súdom bola vypočutá svedkyňa O. - zamestnankyňa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, ktorá uviedla, že prvotný podnet na vykonanie šetrenia v rodine obžalovaného bol podaný z psychiatrickej nemocnice kvôli samovražednému pokusu maloletej Z.. Na základe tohto podnetu bolo v rodine vykonaných viacero pohovorov a miestnych šetrení, na základe ktorých bola zistená situácia v rodine a ich vzájomné vzťahy. Pri komunikácii s matkou bolo zistené, že táto má obavy a strach z otca - manžela, nakoľko jej nadáva a je veľmi žiarlivý. Rovnako dcéra Z. sa pokúsila o samovraždu práve pre situáciu v rodine a kvôli správaniu sa otca k matke. Pri miestnych šetreniach boli zistenia rozporuplné, keďže matka síce uvádzala, že všetko v rodine je v poriadku, avšak pri opakovanej návšteve sama konštatovala opak s tým, že situácia sa zhoršila vzhľadom na správanie sa obžalovaného. Matka ako aj dcéry mali obavy z trestného konania, ktoré bolo v minulosti vedené na tunajšom súde proti obžalovanému a najmä z jeho reakcie na toto konanie a jeho výsledok. Pri miestnych šetreniach bolo matke navrhované riešenie vo forme odťahovania sa zo spoločnej domácnosti, čo táto spočiatku odmietala avšak neskôr sama úradu oznámila, že sa mieni odsťahovať, čo napokon aj urobila. Pri samotných návštevách spoločnej domácnosti obžalovaný nebol nikdy totálne opitý, avšak bol pod vplyvom alkoholu, ale sa nesprával nevhodne.

Svedkyňa I. v rámci svojej výpovede uviedla, že bývala v spoločnej domácnosti s obžalovaným v období od mája 2015 do februára 2016. Sama bola svedkom ako obžalovaný matke, alebo sestram nadával, no podľa jej názoru to bolo preto, aby sa lepšie správali. Pripustila, že otec sa hádal aj s mamou a to keď mal vypité, pričom tento pil každý druhý deň. Po jej odchode na vysokú školu a internát mala aj naďalej vedomosť od matky a sestier, že otec sa k nim správa zle a nadáva im. Z tohto dôvodu sa matka so sestrami rozhodla odísť zo spoločnej domácnosti a chcela sa s otcom rozviesť. V závere výpovede konštatovala, že sama z otca nemala strach a rovnako podľa jej názoru z neho strach nemala ani jej matka a sestry. K pokusu o samovraždu jej sestrou Silviou svedkyňa uviedla, že táto sa o samovraždu pokúsila z dôvodu, že ju mal podviesť jej „frajer“, teda nie kvôli problémom s otcom.

Bola tiež vypočutá svedkyňa Z. dcéra obžalovaného ktorá využila svoje zákonné právo a na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať. Z tohto dôvodu súd prečítal jej výpoveď z prípravného konania z ktorej je zrejmé, že táto bývala v rodinnom dome vo S. spoločne so svojou mamou a otcom ako aj sestrou V.. K vzťahu so svojím otcom dodala, že tento pije každý deň a následne doma robí „cirkusy“ a všetko mu vadí. Stále ju sleduje čo robí, kde mu vadí čo je, kedy je, ako je, akú kávu pije, vadí mu keď sa smeje, kde skrátka mu vadí všetko čo robí. Vytyka jej časté umývanie vlasov, kde vzhľadom k jeho správaniu už s ním nejedia ani v spoločnej miestnosti a radšej sa najedia niekde inde, nakoľko tento vždy príde za nimi, stojí nad nimi a sleduje, čo jedia a ako jedia. Je tiež veľmi žiarlivý a matke robí žiarlivostné scény a táto sa nemôže so žiadnym chlapcom ani rozprávať. Hádky a krik sú v domácnosti každý deň, čo sa už nedá ani vydržať. Zle to vplýva na V., ktorá je na tom psychicky veľmi zle, rovnako samotná svedkyňa kvôli otcovi vzala tabletky a pokúsila sa o samovraždu. Fyzicky však otec nikomu neublízuje. Matka sa otca bojí, ale rovnako sa bojí taktiež zmeniť svoj život. Napriek odporúčaní pracovníčok úradu práce na odsťahovanie sa toto odmietala, hoci ju svedkyňa spolu so sestrami o tom presviedčali. Samotná svedkyňa sa otca bojí, nakoľko nevie, čo od neho môže očakávať. Keď je opitý vyhráža sa im podpálením domu s tým, že keď pôjde do väzenia, nebudú mať kde bývať.

Súd vypočul taktiež znalkyňa O., ktorá uviedla, že v rámci svojho znaleckého skúmania posúdila intelektovú, rozumovú a pamäťovú schopnosť poškodených. I. je osobnosť na hranici podpriemeru až dolného pásma priemeru s primeranou úrovňou pamäťových schopností. Z. je osobnosť intelektovo priemerná s primeranou úrovňou pamäťových schopností. V. je osobnosť intelektovo v pásme ľahkého nadpriemeru s primeranými pamäťovými schopnosťami a I. je intelektovo v pásme horného priemeru s primeranými pamäťovými schopnosťami. Všetky sú schopné správne vnímať a reprodukovať prežitú udalosť. Čo sa týka povahových vlastností matka I. je osobnosť submisívna s introvertovanou sociálnou inklináciou so zníženým sebavedomým a komplexmi menejcennosti. Je schopná aktívne riešiť problémy, je nerozhodná, veľmi pasívna s narušenými vôľovými schopnosťami. Prejavila sa u nej reaktívna depresívna porucha ako dôsledok, dlhodobej frustrujúcej situácie v dôsledku dlhodobého psychického týrania. Z. á je osobnosť diferencovaná, predčasne vyspelá, emočne nestabilná, ktorá v záťaži môže reagovať neadekvátne, má sklony k sebadeštruktúrnemu správaniu, v dôsledku dlhodobého psychického tlaku. Taktiež sa u nej prejavuje sklon k nebezpečným obranným mechanizmom ako je depresia a duševná vyprahlosť. V. je osobnosť diferencovaná s ambivertnou sociálnou inklináciou, vie sa adaptovať, ale nevie sa presadiť, je pasívnejšia submisívnejšia, má znížené sebavedomie, je nízka v sociálnych kontaktoch. Bola u nej zistená neurotická nadstavba a výrazná úzkostná symptomatika

v dôsledku dlhodobého stresu. I. ja osobnosť diferencovaná s introvertovanou sociálnou inklináciou, je tiež pasívnejšia, neistá v sociálnych kontaktoch, nevie sa presadiť a aktuálne neboli zistené žiadne závažnejšie patologické prejavy osobnostnej štruktúry. U všetkých poškodených neboli zistené sklony ku konfabulácii a zvýšenej sugestibilite. Takže popisovali udalosti vierohodne. U dcér Z. sa prejavil syndróm týranej osoby, kde najviac je postihnutá matka I.. U matky I. sa v dôsledku dlhodobého týrania vyvinula depresívna porucha v rámci osobnostnej štruktúry, poruchy sebahodnotenia, komplexy menejcennosti, znížené sebavedomie, apatia, ťažká pasivita, neschopnosť aktívne riešiť problémy. Stav je prognostický, nepriaznivý. U dcéry Z. sa v dôsledku dlhodobého psychického týrania prejavila emočná labilita, pasivita, neschopnosť konštruktívne riešiť problémy, sebadeštrukčné prejavy záťaží, znížené sebavedomie a komplexy menejcennosti. U dcéry V. submisivita, taktiež znížené sebavedomie, nevie sa presadiť v sociálnych vzťahoch, výrazná úzkosť v záťaži, sklon k neadekvátnym reakciám. Toto všetko má vplyv na ich ďalší život čo sa týka hlavne sociálnej a emočnej oblasti. U dcéry I. sa neprejavili známky psychického týrania. Znalčka dodala, že syndróm týranej osoby sa u takejto osoby prejavuje aj možným odmietaním výpovede pred súdom v dôsledku strachu kde týraná osoba veľa krát sama seba dostáva do pozície vinníka za danú situáciu, keďže je naviazaná na osobu ktorá ju týra, je na tejto osobe závislá a nevie sa od nej odpútať, má tendenciu ospravedlňovať konanie tejto osoby.

V súlade s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/44/2017 zo dňa 9.5.2017 súd do konania pribral novú znalkyňu z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých A.ú, ktorá vyšetrila poškodené a vypracovala nový znalecký posudok. V rámci svojej výpovede pred súdom uviedla, že intelektové schopnosti I. sa nachádzajú v pásme podpriemeru, pamäťové schopnosti sa nachádzajú v pásme ľahkej mentálnej retardácie. Intelektové schopnosti V. sa nachádzajú v pásme priemeru a pamäťové schopnosti sa nachádzajú v pásme podpriemeru. Intelektové schopnosti Z. sa pohybujú v pásme priemeru, pamäťové schopnosti sa pohybujú v pásme podpriemeru. Zároveň znalčka k povahovo-charakterovým vlastnostiam poškodených uviedla, že u I. ide o osobnosť neistú, s pocitmi menejcennosti, so zvýraznenou potrebou bezpečia a afektivita je aktuálne sytená depresívnymi rozladami, strachmi. Temperamentovo ide o osobnosť labilnú, introvertovanú. U V. ide o osobnosť vo vývine, emočne stabilnú, na hranici medzi introverziou a extroverziou. Z. je osobnosť u ktorej prežívajú a sú prítomné známky desových reakcií, instability, impulzívnych a záchvatových tendencií. Znalčka konštatovala, že ani u jednej z poškodených v súčasnosti nezistila sklony k sugestibilite. U V. však v skorších vývinových obdobiach vzhľadom k detskému veku sugestibilitu vylúčiť nemožno. Sklon ku konfabulácii bol zistený u Z. a mierne tendencie ku konfabuláciám sú prítomné aj u V.. Schopnosť správne vnímať prežitú udalosť funguje u všetkých poškodených v súčasnosti normálne. Schopnosť zapamätať si prežitú udalosť a správne ich reprodukovať je normálna až mierne podpriemerná u V.y nachádzajúce sa až v pásme mentálnej retardácie. Interpersonálna väzba I. k bývalému manželovi má ambivalentný, neistý, teda pozitívny, ako aj negatívny charakter. Charakter tejto väzby vyplýva z osobnosti poškodenej, na ktorú mala vplyv najmä primárna rodina, ďalšie výchovné vplyvy, ktoré na menovanú Interpersonálna väzba V. k otcovi má v súčasnosti pozitívny charakter. Ide o normálny vzťah otca a dcéry, u ktorej počas života v spoločnej domácnosti s otcom boli prítomné pozitívne, ako aj negatívne zážitky. Interpersonálna väzba Z. k otcovi má v súčasnosti pozitívny charakter. Tiež ide o normálny vzťah otca a dcéry, ktorej osobnosť, temperament a charakter je živý, impulzívny. V závere výpovede znalčka konštatovala, že ani u jednej z poškodených nezistila známky prejavu syndrómu týranej osoby a neboli zistené známky možného zlého dopadu na psychický vývin detí. Vo vzťahu k všeobecnej vierohodnosti výpovedí poškodených dodala, že hodnovernosť ich výpovedí je znížená vzhľadom k osobnostiam poškodených a ich rozumovým a pamäťovým schopnostiam. Hodnovernosť modifikovaných výpovedí poškodených je potrebné taktiež hodnotiť rovnako, avšak je nutné si uvedomiť, že tieto modifikované výpovede boli učené s odstupom určitého času pri zohľadnení skutočnosti, že obžalovaný bol v danom čase vo väzbe a svedkyne mali dostatok času rozumovo lepšie spracovať prežitú skutočnosť a preto ich môžu opisovať inak.

Znalčka sa rovnako vyjadrila vo svojej výpovedi k znaleckému posudku O.j kde uviedla, že je nutné si uvedomiť, že predchádzajúce znalecké posudky v tejto trestnej veci boli vypracované v čase, keď sa vec intenzívne riešila a zrejme pri podaní znaleckého posudku boli pre znalkyne podstatné aj neverbálne prejavy svedkýň, ktoré mohli viesť k záverom, ktoré boli uvedené v týchto znaleckých posudkoch. Je potrebné si uvedomiť, že podklady, ktoré mali pre svoje znalecké posudky alebo boli získané znaleckým skúmaním, sú v podstate totožné a rozdielna je iba ich interpretácia.

Vzhľadom na protichodné závery znaleckých posudkov O. súd do konania pribral Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o., Nové Zámky, aby ako najvyššia odborná autorita v danom

odbore vypracoval znalecký posudok po vyšetrení poškodených a zodpovedal na súdom položené otázky, na ktoré predchádzajúce znalecké posudky dali protichodné odpovede.

., ktorý bol Znaleckým ústavom určený k vypočítaniu v rámci trestného konania ktorý uviedol, že v danej veci boli vykonané znalecké psychologické a psychiatrické vyšetrenia troch poškodených a to I., na základe ktorých bolo zistené, že intelektové a pamäťové schopnosti u I.j sú na úrovni spodnej hranice priemeru až podpriemeru. U Z. sú intelektové a pamäťové schopnosti na úrovni stredného pásma priemeru. U V. sme je jej intelekt na úrovni hornej hranice priemeru až horného nadpriemeru a jej pamäťové schopnosti sú v rámci priemeru. Ani u jednej z vyšetrených neboli zistené známky deteriorácie - sekundárne zníženie úrovne ich intelektu, pamäti vplyvom nejakej poruchy, nejakého poškodenia.

Vo vzťahu k osobnostiam a povahovo charakterovým vlastnostiam poškodených znalec uviedol, že ani u jednej neboli zistené známky závažnejšieho, psychotického ochorenia. U I. je jej myslenie priemerné, v tempe obsahovo slabšie, výpravné, ovládané obavnými a pesimistickými myšlienkami. V emočnom prežívaní bol zistený sklon k depresívnym rozladám, avšak aktuálne pri vyšetrení nebola hlbšia depresívna symptomatológia. V medziľudskom správaní je skôr pasívna, submisívna, podriaďujúca sa druhým a málo sa presadzujúca. Celkove je jej osobnosť skôr jednoduchšia s črtami závislej a vyhýbavej poruchy osobnosti. U Z. je jej myslenie rýchle v tempe, bez patologických obsahov. V citovom prežívaní veľmi živá, skôr s cholerickým temperamentom, so známkami afektívnej lability. V medziľudskom správaní je skôr extrovertovaná, otvorená a vyhľadávajúca kontakt s ľuďmi, sebavedomá a asertívna. Osobnosť má niektoré črty emočne instabilnej poruchy, avšak aktuálne v čase vyšetrenia bez známk psychopatológie. U V. je jej tempo myslenia rýchle, emotivita skôr sténická, povzbudzujúca k aktivite, bez známk neurotickej symptomatológie a neprispôsobivosti. Je extrovertovaná, primerane asertívna a ambiciózna. Osobnosť je hodnotená ako diferencovaná, aj keď nezrelá primerane veku, bez známk psychických porúch.

Ani u jednej z vyšetrených nebol zistený sklon ku konfabulácii, teda nevedomému vyplňaniu pamäťových medzier. U I. bola konštatovaná, vzhľadom k jej osobnosti, zvýšená ovplyvniteľnosť v myslení a správaní. U Z. známky zvýšenej sugestibility, teda ovplyvniteľnosti neboli zistené.

Všeobecná vierohodnosť u všetkých poškodených je zachovaná. Špecifická vierohodnosť konkrétnych výpovedí v priebehu trestného stíhania je u I. znížená, s nižšou obsahovou konzistenciou, to znamená častými obsahovými zmenami, kde táto bola ovplyvnená tak motivačnými faktormi, to znamená jej zámermi v čase vyšetrenia ako aj tzv. katalýznym myslením, čo rozumieme tak, že obsahy myslenia sú ovplyvňované momentálnymi emóciami a postojmi k poškodenému. Špecifická vierohodnosť výpovedí Z. je hodnotená rovnako ako znížená, najmä v dôsledku zmeny motivačných faktorov. Pri predchádzajúcich starších výpovediach táto zdôrazňovala skôr konfliktnosť, verbálne agresívne správanie, vyhrážanie a vytváranie neznesiteľnej emočnej atmosféry v rodine jej otcom. S odstupom dvoch - troch rokov po odchode z domu, zmenila hodnotenie podielu matky na vzniku danej kriminogénnej situácie. U V. je špecifická vierohodnosť na dobrej úrovni, kde v zásade sa v jej výpovedi nezmenili fakty a skôr je hodnotenie v zmysle intenzity a prípadne škodlivosti správania sa otca.

Vo vzťahu k interpersonálnym väzbám znalec uviedol, že u I. v minulosti prevažovalo podriaďovanie sa a strach z jeho správania. V súčasnosti po dvojročnej odluke, ide skôr o ambivalentnú väzbu, rozpornú a protichodnú, ktorá je v zmysle odporu a ľútosťi voči jeho osobe. U Z.j v minulosti prevažovali jednoznačne negatívne emócie, ako sú hnev a odpor voči otcovi, no v súčasnosti otca viac ľutuje, pretože pre svoju závislosť od alkoholu nedokáže riešiť partnerské konflikty, prípadne záťaž života. U V.vej sa vzťah k otcovi zmenil od strachu v situáciách, keď bol pod vplyvom alkoholu a agresívny, na súčasnú ľútosť, súcit a náklonnosť k otcovi, ako k chorému a osamelému človeku.

Na základe vyšetrenia poškodených bolo možné konštatovať, že u I. v čase súžitia s obžalovaným, že išlo o posttraumatickú stresovú poruchu a anxiózne depresívnu symptomatiku, ktoré nepochybne súviseli so správaním sa obžalovaného. V súčasnosti väčšina týchto ťažkostí odznela, ide len o miernu intenzitu ťažkostí. U vyšetrenej Z.j bola konštatovaná iba akcentovaná osobnosť s črtami emočnej instability, avšak bez závažnejšej súčasnej psychopatológie. Je zrejmé, že správanie otca v minulosti sa podieľalo na vzniku jej porúch správania v detskom veku, adaptačnú poruchu so samovražedným pokusom. U V. sa podľa predchádzajúcich znaleckých vyšetrení vyskytovali v čase vyšetřovaného trestného činu neurotické symptómy prejavujúce sa hlavne úzkosťou a desivými snami, ktoré mohli byť v príčinnej

súvislosti so správaním sa obvineného. V súčasnosti však nie sú prítomné žiadne psychopatologické javy, ktoré by bolo možné zaradiť pod pojem týranej osoby. Ak boli v minulosti prítomné, tak v súčasnosti už úplne odzneli.

V závere znalec konštatoval, že známky závislosti od psychoaktívnych látok u vyšetrovaných nezistili. Jedine u I.j bolo v období po odchode manžela zistené obdobie škodlivého užívania alkoholu. Zdôraznil, že pri podaní znaleckého posudku bola u poškodených, teda aj I.j zohľadnená osobná anamnéza, teda podrobný rozbor života vyšetroanej, ktorá vyrastala v abnormnom prostredí, ktoré sa podieľalo na formovaní jej osobnosti a teda aj pohotovosti vzniku úzkostne depresívnej symptomatiky. Ide o celoživotnú poruchu, ktorá vznikala a vyvíjala sa už pred obdobím, ktoré sa týka trestného konania. Znalec dodal, že v danom prípade je možné konštatovať, že vo vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou I.u sa v podstate vždy vyskytovali problémy, ktoré súviseli s nadmerným konzumom alkoholu obžalovaným. Aj v staršom období ich súžitia sa vyskytovali stavy, kedy bol agresívny, vyhrážal sa, obmedzoval ju a žiarlil na ňu. Tieto negatívne prejavy sa postupne opakovali čoraz častejšie a konzum alkoholu obžalovaným sa zhoršoval. Poškodená nebola schopná konštruktívnym spôsobom zhoršujúci sa partnerský vzťah riešiť a až na zásah sociálnej starostlivosti a neskôr tlak zo strany dcér ju viedol k tomu, že sa od obžalovaného odsťahovala. Je teda možné konštatovať, že aj v období, pre ktoré je obžalovaný stíhaný sa u neho prejavovali formy správania na ktoré poškodená reagovala úzkostne depresívnou symptomatológiou, mala znaky posttraumatickej stresovej poruchy a ambulantne sa liečila u psychiatra. U I. má svoj určitý vplyv aj jej detstvo a prežité skutočnosti.

Vo vzťahu k vykonaným predchádzajúcim znaleckým posudkom a ich záverom O. znalec uviedol, že rozdiely medzi nimi sú najmä v hodnotení intenzity psychopatologických symptómov, čo bol jeden z dôvodov pre pribratie znalca - psychiatra, aby boli na prítomnosť porúch ponúknuté dva nezávislé pohľady, psychologický ako aj psychiatrický. Práve kombináciou týchto dvoch prístupov bolo možné dôjsť k prezentovaným záverom. Podotkol, pri podaní znaleckého posudku bolo prihliadané aj na závery jednotlivých vyšetrení, ktoré znalkyne absolvovali s jednotlivými poškodenými.

Vo vzťahu k znaleckému posudku č. 21/2014 A. vypracovanom v trestnej veci Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/78/2015, kde je konštatované, že v klinickom obraze poškodenej V. sa z psychologického hľadiska neprejavujú známky po psychickom týraní a tiež neboli v osobnostnom profile zaznamenané zmeny zodpovedajúce kritériám syndrómu týranej ženy. Znalec uviedol, táto skutočnosť nevylučuje, aby sa v priebehu ďalšieho obdobia, kedy pretrvávalo súžitie s obžalovaným nevyskytli u poškodenej takéto symptómy zodpovedajúce posttraumatickej stresovej poruche. Je pritom potrebné prihliadnúť aj na ďalšie znalecké posudky, ktoré jednoznačne konštatovali neurotické príznaky u V., desivé sny, ktoré majú jasne reaktívnu symptomatológiu. Daný stav mohol vzniknúť aj v období po tom znaleckom vyšetrení A.

Na hlavnom pojednávaní súd prečítal výpoveď PC. ktorej je zrejmé, že v uvedenej trestnej veci bola ustanovená ako opatrovníčka maloletej V., kde situáciu v rodine pozná z evidencie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny keďže táto je evidovaná na úseku sociálno-právnej ochrany. Z tejto dokumentácie je zrejmé, že obžalovaný v presne nezistenom čase najmenej od mesiaca máj 2015 doposiaľ, mal opakovane a sústavne spôsobovať svojej manželke a deťom psychické utrpenie tým, že ich ponižoval, pohŕdavo s nimi zaobchádzal a znevažoval. Taktiež im vulgárne nadával, mal výbuchy zlosti, čím u jeho manželky došlo k celkovému zníženiu psychickej a fyzickej výkonnosti, narušeniu integrity osobnosti, poklesu sebavedomia a pocitom menejcennosti s úvahami o vlastnej smrti s potrebou odbornej psychiatrickej liečby, kde u Z.y toto správanie vyvolalo desivú snovú produkciu, strach a obavy.

Rovnako súd prečítal výpoveď svedkyne A., ktorá uviedla, že je triednou učiteľkou Z., ktorá je žiačkou Z., pričom jej dochádzka do školy bola pravidelná. Učila sa dobre a patrila medzi najlepších žiakov v triede. V druhom polroku sa dochádzka zhoršila. Upresnila, že sama nemala vedomosť o jej problémoch s otcom, kde návštevy súdu jej maloletá zdôvodnila súdnym konaním o výživnom od otca. V škole sa nikdy nestžarovala na problémy v rodine.

Napokon bola prečítaná výpoveď svedkyne O. triednej učiteľky V. ktorá uviedla, že maloletá Anita je tichá, uzavretá, v kolektívne veľmi obľúbená, pričom sa učí veľmi dobre. O problémoch v rodine vedomosť nemala a o týchto sa dozvedela až vtedy keď maloletá začala chodiť na súd a políciu.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok O. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo záverov ktorého je zrejmé, že obžalovaný G. v čase spáchania trestnej činnosti netrpel a ani netrpí na žiadnu duševnú chorobu. Tento je emočne labilný, nevyrovnaný, pričom nejde o duševnú chorobu, ale o poruchu osobnosti. V čase spáchania skutku mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania a toto konanie ovládať. Tieto schopnosti boli zmenšené iba pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania a je možné o postaviť pred súd. Znalec u obžalovaného rovnako zistil tretie štádium chronického alkoholizmu s návykom a závislosťou od alkoholu s poruchami správania pod vplyvom alkoholu. Vzhľadom k tomu navrhol uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný, avšak pod vplyvom alkoholu sa môže dopustiť trestnej činnosti.

Boli prečítané taktiež znalecké posudky znalkyň O. z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, ako aj znalecký posudok Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o., Nové Zámky, ktorých závery sú v podstate zhodné s výpoveďami znalkyň a povereného znalca na hlavnom pojednávaní.

Súd vykonal ďalšie dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to záznamom úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, správou O. správou Psychiatrickej nemocnice Michalovce a NsP Trebišov. Zo záznamu úradu práce, sociálnych vecí a rodiny je zrejmé, že v rodine obžalovaného bolo v dňoch 12.11.2015 a 19.11.2015 vykonané miestne šetrenie, ako aj závery tohto miestneho šetrenia, ktoré sú zrejmé aj z výpovede svedkyne O. Zo správy O.j je zrejmé, že I. je evidovaná v databáze pacientov psychiatrickej ambulancie od 19.5.2011 do 15.8.2013 s diagnózou stredne ťažká depresia. Zo správy Psychiatrickej nemocnice Michalovce súd zistil, že obžalovaný G. bol hospitalizovaný v psychiatrickej nemocnici od 14.9.2006 do 21.9.2006 na vlastnú žiadosť s diagnózou syndróm závislosti od alkoholu, kde bol prepustený na vlastnú žiadosť. Zo správy NsP Trebišov súd zistil, že obžalovaný nebol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení uvedenej nemocnice.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj pripojený spis Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/78/2015, kde bola dňa 29.5.2015 podaná obžaloba na G. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť v období od januára 2005 do 10.9.2014 vo vzťahu k svojej manželke I.. V rámci oboznámenia spisu súd okrem iného prečítal znalecké posudky A. ktorá vyšetrila manželku obžalovaného I. a jej dcéry I., zo záverov ktorých je zrejmé, že u manželky obžalovaného I. a jeho dcéry Z. sa prejavujú známky psychického týrania so zmenami v osobnostnom profile. U Z. navyše znalkyňa zistila zvýšené lži skóre, teda snahu k fabuláciám a konfabuláciám. U dcér V. sa známky psychického týrania neprejavili. Súd napokon oboznámil aj rozsudok sp. zn. 4T/78/2015 zo dňa 28.1.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, ktorým bol obžalovaný G. spod obžaloby oslobodený v zmysle § 285 písm. a/ Tr. por.

Po vyhodnotení takto vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný G. svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. tak po subjektívnej ako aj objektívnej stránke, nakoľko týral blízke osoby spôsobujúc im fyzické utrpenie a psychické utrpenie pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním stresu a strachu. Vykonaným dokazovaním však súd nemal za preukázané, aby sa obžalovaný tohto konania dopustil závažnejším spôsobom konania v zmysle ust. § 138 písm. b/, j/ Tr. zák., teda, aby taký čin spáchal na viacerých osobách a po dlhší čas, kde viacerými osobami Trestný zákon myslí najmenej tri osoby, teda nebolo preukázané, aby obžalovaný naplnil svojím konaním aj znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 3 písm. d/ Tr. zák. Pri hodnotení dôkazov súd vychádzal z vysloveného právneho názoru Krajského súdu v Košiciach v uznesení sp. zn. 8To/116/2018 zo dňa 4.3.2019, ktorým je ako prvostupňový súd viazaný, kde došiel k nasledujúcim záverom.

Obžalovaný G.e zo spáchania vyššie uvedenej trestnej činnosti usvedčovaný najmä výpoveďami svedkyň a to EF. Uvedené svedkyne I. manželka obžalovaného a V. dcéra obžalovaného v podstate zhodne potvrdili, že obžalovaný v rámci ich vzájomného spolužitia v spoločnej domácnosti vo S. sa k týmto správal pohrdavým spôsobom, vytykal im ich konanie, pričom mu vždy vadilo všetko, čo tieto vykonali. Vo vzťahu k manželke I.j tejto vytykal akýkoľvek kontakt s inými mužmi a sústavne ju telefonicky kontroloval. Tieto skutočnosti potvrdila v rámci svojej výpovede z prípravného konania aj svedkyňa Z., ktorá navyše potvrdila, že v dôsledku tohto konania obžalovaného mala sama strach a obavy o svoj život

a zdravie, kde túto obavu a strach mala aj jej matka a sestry. Táto obava pramenila z nepredvídateľného správania sa obžalovaného pod vplyvom alkoholu, ktorému vždy všetko vadilo, pričom ich vždy na všetko upozorňoval, vypínal im elektrinu a vyhrážal sa im podpálením domu s tým, že ak pôjde do väzenia nebudú mať kde bývať.

Skutočnosti uvádzané týmito svedkyňami potvrdili v rámci svojich výpovedí aj svedkyne O. N.á, pracovníčky úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Tieto boli oboznámené so situáciou v rodine obžalovaného a zhodne potvrdili, že na základe vykonaných miestnych šetrení v rodine obžalovaného bolo zistené dlhodobé a sústavné konanie obžalovaného voči manželke a deťom, ktorým spôsoboval psychické utrpenie a to ich ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, znevažovaním, vulgárnymi nadávkami, čím u nich došlo k narušeniu integrity osobnosti, poklesu sebavedomia, pocitom menejcennosti a úvahami o vlastnej smrti. Tieto skutočnosti sú zrejme taktiež z listinných dôkazov a to správ z miestneho šetrenia vykonaného v rodine obžalovaného úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v dňoch 12.11.2015 a 19.11.2015.

Napokon je obžalovaný usvedčovaný aj výpoveďou znalca prof. A. povereného Ústavom pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o., Nové Zámky a znaleckým posudkom tohto ústavu z ktorého je zrejme, že u manželky obžalovaného I. boli konštatované psychické poruchy- posttraumatická stresová porucha, anxiózne - depresívna symptomatika, majúce svoj základ v období súžitia s obžalovaným, ktoré nepochybne súviseli so správaním sa obžalovaného. V čase vyšetrenia väčšina ťažkostí odoznela a ide len o miernu intenzitu týchto ťažkostí, ktoré súvisia aj s osobnosťou poškodenej. Rovnako znalecký ústav konštatoval u dcéry Z. akcentovanú osobnosť s črtami emočnej instability, pričom v čase vyšetrenia nebola zistená závažnejšia psychopatológia, avšak správanie sa otca - obžalovaného sa v minulosti podieľalo etiologicky na poruchách jej správania detského veku a adaptačnej poruche so suicidálnym pokusom. Rovnako u dcéry V. sa v čase vyšetrenia nevyšktyli psychopatologické fenomóny, avšak z predchádzajúcich psychologických znaleckých vyšetrení je zrejme, že v čase vyšetrovania činu sa u tejto prejavovali neurotické symptómy-úzkosť a desivé sny, ktoré mohli byť v príčinnej súvislosti so správaním sa obžalovaného. Tieto však v súčasnosti úplne odozneli. Znalci ani u jednej z vyšetrených osôb nezistili snahu ku konfabuláciám, pričom u dcér nebola zistená ani zvýšená sugestibilita. U manželky I. bolo konštatovaná jej zvýšená ovplyvniteľnosť v myslení a správaní.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na znalecký posudok znalkyne O. jej výpoveď na hlavnom pojednávaní, ktorá konštatovala, že u poškodeného M. bol zistený syndróm týranej osoby v dôsledku dlhodobého psychického týrania, teda ako dôsledok dlhobodej frustrujúcej situácie v rodine. Znalkyňa sama konštatovala, že vzhľadom k zistenému syndrómu týranej osoby u týchto poškodených je možné, že tieto môžu miestami zľahčovať situáciu, najmä keď už nie sú vystavené priamemu stresu, pričom všetky majú tendenciu zľahčovať manželove a otcove konanie, ktoré ospravedlňujú alkoholizmom. Konanie obžalovaného však všetky tri poškodené po psychickej stránke značne poznačilo, kde matka I. trpí výrazne zníženou frustračnou toleranciou s neschopnosťou aktívne riešiť problémy, je nerozhodná, veľmi pasívna s narušenými vôľovými schopnosťami. Z. je emočne nestabilná, kde v záťaži môže reagovať neadekvátne so sklonmi k sebadeštručnému správaniu vzťahom k dlhodobému psychickému tlaku. V. trpí zníženým sebavedomým, neistotou v sociálnych kontaktoch, kde prevláda neurotická nadstavba a výrazná úzkostná symptomatika v dôsledku dlhodobého stresu.

Je teda zrejme, že závery znaleckého posudku MB.orešponujú so závermi znaleckého posudku vypracovaným znaleckým ústavom. U V. boli konštatované desivé snové produkcie, avšak posttraumatický syndróm u nej potvrdený nebol.

Vo vzťahu k ustáleniu doby páchania trestnej činnosti obžalovaným, súd konštatuje, že obžalovaný sa mal tohto konania dopúšťať od presne nezisteného času, najmenej však od mája 2015 do 1.4.2016, kedy bola obmedzená osobná sloboda obžalovanému a tento bol vzatý do väzby. Je teda zrejme, že ide o obdobie presahujúce šesť mesiacov, čo podľa zaužívanej súdnej praxe by bolo možné posúdiť ako páchanie trestnej činnosti po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b/ Tr. zák., avšak aj s prihliadnutím na vyslovený právny názor Krajského súdu v Košiciach v danej trestnej veci a to v uznesení sp. zn. 8To/116/2018 zo dňa 4.3.2019 je potrebné uviesť, že dlhším časom v zmysle § 138 písm. b/ Tr. zák. je potrebné rozumieť dlhší časový úsek, ktorého dĺžka je ovplyvnená „intenzitou“ trestného činu, t.j.

závažnosťou trestného činu z hľadiska výšky zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Všeobecne pre všetky prípady nemožno vymedziť, aký čas sa považuje za dlhší.

S poukazom na uvedené a vzhľadom na charakter trestnej činnosti, preto nie je možné jednoznačne stanoviť dobu, počas ktorej obžalovaný páchal žalovanú trestnú činnosť, resp. počas ktorej konanie obžalovaného malo takú intenzitu, aby ho poškodené vnímali ako stresujúce a vyvolávajúce strach. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na skutočnosť, že rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 4T/78/2015 zo dňa 28.1.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/38/2016 zo dňa 27.6.2016, bol obžalovaný G. spod obžaloby pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., oslobodený v zmysle § 285 písm. a/ Tr. por, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý bol obžalovaný stíhaný. Je teda zrejme, že minimálne k času vyhlásenia prvostupňového rozhodnutia v trestnej veci sp. zn. 4T/78/2015 teda do 28.1.2016 nie je možné konštatovať u obžalovaného spáchanie rovnakej trestnej činnosti, teda nebolo v tomto konaní preukázané, aby sa tento dopustil konania naplňajúceho skutkovú podstatu žalovaného trestného činu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je možné konštatovať, že syndróm týranej osoby u poškodených EF. mal vzniknúť a prejavíť sa v dobe medzi 28.1.2016 a 1.4.2016, čo s poukazom na uvedené nie je možné posúdiť ako páchanie trestnej činnosti po dlhší čas v zmysle ust. § 138 písm. b/ Tr. zák.

V rámci hodnotenia dôkazov sa súd zaoberal aj obranou obžalovaného, ktorý spochybňoval akékoľvek psychické týranie manželky a detí, pričom situáciu v rodine označoval za normálnu. Pripustil nadávky a krik, avšak tento bol vždy oprávnený. Rovnako pripustil, že často požíva alkohol, avšak osobne nepociťuje problém s jeho užívaním. Navyiac poukázal na skutočnosť, že počas výkonu väzby ho poškodené opakovane navštívili, kde podľa jeho názoru v prípade, ak by tieto osoby týral, zjavne by nevyhľadávali jeho osobnú blízkosť a nenavštevovali by ho vo väzení.

Túto obranu súd považuje za účelovú, nepodloženú relevantnými dôkazmi a plne vyvrátenú vyššie uvedenými vykonanými dôkazmi. V tejto súvislosti súd podotýka a dáva do pozornosti najmä konštatovanie znalkyne O.j, ktorá sama zdôraznila, že týrané osoby so syndrómom týranej osoby majú tendenciu zľahčovať situáciu v ktorej sa nachádzajú a za túto situáciu preberajú zodpovednosť a vinu. V danej trestnej veci sa rovnako snažia túto situáciu ospravedlňovať požitým alkoholom zo strany obžalovaného s tým, že keď obžalovaný alkohol užívať prestane, situácia sa zlepší, obžalovaný sa zmení a všetko bude opäť v poriadku. V dôsledku syndrómu týranej osoby majú rovnako tieto osoby tendenciu odmietnuť vypovedať pred súdom, či políciou, alebo svoje výpovede následne meniť v prospech osoby, ktorá ich týra a na ktorú sú chorobne naviazané. Je teda zrejme, že aj v danom prípade čiastočné zmeny vo výpovedi poškodených a to manželky I. mohli a s najväčšou pravdepodobnosťou aj boli spôsobené práve pod vplyvom syndrómu týranej osoby, kde táto sa s odstupom času snažia ospravedlňovať obžalovaného za jeho konanie a sama preberala určitú vinu za situáciu v rodine. Zmeny vo výpovediach poškodených sú podľa názoru súdu iba dôsledkom psychického utrpenia, ktoré tieto osoby museli znášať zo strany obžalovaného, pričom všetky zhodne uviedli, že po vzatí obžalovaného do väzby sa situácia v rodine znormalizovala a život sa podstatne zlepšil. Rovnako súd podotýka, že obžalovaný takto konal najmä v stave opitosti, teda pod vplyvom alkoholu, pričom z výpovedí poškodených je zrejme, že tento užíval alkohol v podstate každý deň. Samotná manželka - poškodená I. na hlavnom pojednávaní uviedla, že tohto počas ich manželského spolužitia v podstate triezveho ešte nevidela, okrem jeho pobytu vo väzbe. Aj znalecký posudok O., potvrdil u obžalovaného tretie štádium chronického alkoholizmu so závislosťou na alkohole, kde pod vplyvom alkoholu sa obžalovaný môže dopúšťať trestnej činnosti.

V rámci hodnotenia dôkazov sa súd zaoberal aj ďalším znaleckým posudkom vypracovaným v rámci trestného konania a to znalkyňou A. ktorú súd do konania pribral v súlade s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/44/2017 zo dňa 9.5.2017, ktorá v záveroch svojho znaleckého posudku, ako aj v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní konštatovala, že u poškodených I. nezistila známky prejavu syndrómu týranej osoby. Ani u jednej z poškodených rovnako nezistila sklon k sugestibilitate, pričom u Z. bol zistený sklon ku konfabulácii a u V.j miernej tendencie ku konfabuláciám.

Z uvedeného je zrejme, že závery znalkyne A. sú v rozpore so závermi znalkyne O., preto z tohto dôvodu bol do konania pribratý Ústav pre znaleckú činnosť v psychiatrii a psychológii spol. s.r.o. Nové Zámky, ktorý sa v rámci podania svojho znaleckého posudku zaoberal aj zisteniami oboch znalkyň a na tieto

prihliadal v rámci ním zistených a konštatovaných záverov. Znalecký ústav nekonštatoval pochybenie ani u jednej zo znalkyň pri podaní znaleckého posudku, pričom rozdielne závery z vyšetrenia poškodených boli spôsobené najmä rozdielnym vnímaním a hodnotením intenzity zistených psychopatologických symptómov. Je zrejmé, že znalecký posudok O. bol vypracovaný 5.2.2017 a znalecký posudok A.vej až 23.11.2017, kde s prihliadnutím na čas, ktorý uplynul od spáchania skutku je možné, že konštatované symptómy znalkyňou O. mohli v čase vyšetrenia poškodených PC. vymiznúť, resp. boli takej intenzity, že ich znalkyňa interpretovala tak, ako ich uviedla v záveroch svojho znaleckého posudku. Je rovnako zrejmé, že plynutím času po odstránení škodlivej situácie, ktorá spôsobovala uvedené psychické problémy u poškodených dochádza postupne k ich vymiznutiu, resp. k zníženiu ich intenzity. Takýmto spôsobom uvedené rozdielne závery vysvetlil aj pribratý znalecký ústav, pričom však sám konštatoval prítomnosť posttraumatického stresového syndrómu u manželky obžalovaného I. a rovnako konštatoval poruchy správania u Z., ktoré mali príčinnú súvislosť so správaním sa obžalovaného v spoločnej domácnosti, kde pri uvedenom závere znalecký ústav prihliadal na závery skôr vypracovaných znaleckých posudkov, keďže v čase ich vyšetrenia sa psychopatologické fenomény u poškodených dcér už neprejavovali, teda úplne odozneli.

Súd sa v rámci hodnotenia vykonaných dôkazov zaoberal aj znaleckým posudkom PC.torý znalkyňa vypracovala vo vyššie uvedenej trestnej veci Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/78/2015, kde konštatovala známky psychického týrania u manželky obžalovaného I.. U dcér V.j sa známky psychického týrania neprejavili.

K uvedenému znaleckému posudku súd považuje za potrebné uviesť, že znalkyňa aj v tomto konaní konštatovala syndróm týranej osoby u manželky obžalovaného I.. Je teda zrejmé, že minimálne u týchto dvoch osôb nie sú zistenia znalkyne A. v rozpore so zisteniami v tomto konaní konštatovanými znalkyňou O. Ústavom pre znaleckú činnosť v psychiatrii a psychológii spol. s.r.o. Nové Zámky.

Keďže obžalovaný neuviedol žiadne ďalšie podstatné skutočnosti na svoju obranu, súd o jeho vine nemal žiadne pochybnosti.

Obžalovaný G. je z miesta bydliska hodnotený celkom kladne, kde pomáha rád spoluobčanom, je nekonfliktný a bezproblémový. Jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku. Z Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice je rovnako hodnotený kladne, pričom disciplinárny trest mu doposiaľ uložený nebol. Z odpisu z registra trestov je zrejmé, že obžalovaný bol v minulosti trikrát súdne trestaný, avšak vo všetkých troch prípadoch sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia osvedčil a teda na tohto sa hľadí akoby odsúdený nebol.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadol na všetky okolnosti prípadu, na osobu obžalovaného, na ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., kde dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného bude dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, kde u obžalovaného ako poľahčujúcu okolnosť hodnotil jeho doterajší bezúhonný život, pričom priťažujúcu okolnosť u tohto nezistil, preto v súlade s ust. § 38 ods. 3 Tr. zák. súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a trest ukladal v takto zníženej trestnej sadzbe. Súd pri ukladaní trestu prihliadal aj na skutočnosť, že situácia v rodine obžalovaného sa počas trestného konania značne ukludnila a u poškodených sú zistené symptómy duševných porúch v štádiu remisie alebo úplne vymizli. Obžalovaný nie je v spoločnej domácnosti s poškodenými a aj po svojom prepustení z väzby sa voči poškodeným správa slušne. Interpersonálne vzťahy medzi obžalovaným a poškodenými sa medzičasom napravili, resp. konanie obžalovaného nie je poškodenými vnímané ako škodlivé. S poukazom na uvedené je preto súd toho názoru že nápravu a prevýchovu obžalovaného je možné dosiahnuť aj uložením výchovného trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním sa obžalovaného počas skúšobnej doby. Súd rovnako pritom prihliadol aj na dĺžku väzby u obžalovaného, kde nepopierateľne aj inštitút väzby mal na obžalovaného výchovný účinok.

Na umocnenie výchovného účinku uloženého trestu súd obžalovanému uložil aj primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej I. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia. Uvedená povinnosť má aj do budúcnosti zabrániť akémukoľvek konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou, kedy je eliminovaný ich vzájomný kontakt.

Takto uložený trest podľa názoru súdu je plne primeraný, zákonný a spravodlivý a postačí na nápravu a prevýchovu obžalovaného, aby si tento uvedomil následky svojho konania a v budúcnosti sa obdobného konania nedopúšťal. Takýto trest podľa názoru súdu okrem individuálnej prevencie zabezpečuje aj generálnu prevenciu, kde dostatočne výchovne pôsobí aj na ostatných členov spoločnosti a odradí ich od prípadného obdobného konania.

Vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopúšťal najmä pod vplyvom alkoholu a u tohto bolo aj znaleckým dokazovaním zistené III. štádium chronického alkoholizmu so závislosťou na požívaní alkoholu, súd tomuto uložil aj ochranné opatrenie vo forme ochranného protialkoholického liečenia a to ambulantnou formou. Aj toto uložené ochranné opatrenie má prispieť k tomu, že obžalovaný po absolvovaní ochranného liečenia bude na slobode viesť riadny život a nebude sa opakovane dopúšťať trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.